

Sign board

คู่มือ

ภาษีป้าย

4 STEP ง่ายๆ ในการสั่งซื้อ e-book

1 DOWNLOAD APP

เข้าไปใน "App Store" แล้วกดติดตั้งแอปพลิเคชันด้านล่าง
จากนั้นพิมพ์ว่า "Dharmniti หรือ ธรรมนิติ"

DOWNLOADS
APPLICATION
FREE

MOBILE E-BOOK

อ่านหนังสือออนไลน์ง่ายๆ

ทุกที่ ทุกเวลา

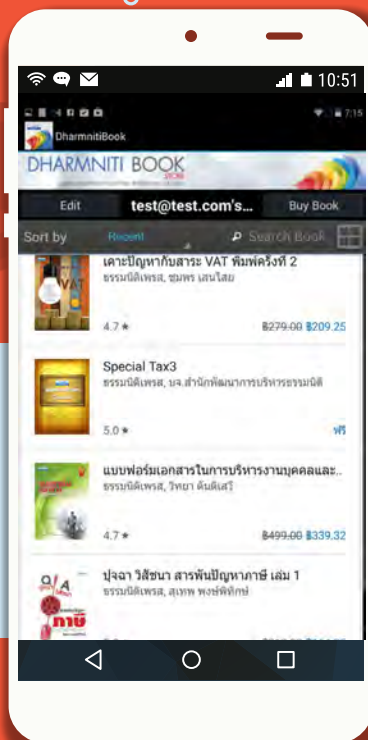
เหมือนมีห้องสมุดส่วนตัว

ผ่านแอปพลิเคชัน

DHARMNITI BOOK STORE

2 REGISTER

เปิดโปรแกรมเพื่อสร้างบัญชีผู้ใช้งาน

▽ รองรับระบบ

iOS

Android

Windows

3 LOG IN-SHOP ONLINE

เข้าไปที่ร้าน (Bookstore) เลือกซื้อหนังสือที่ต้องการ
แล้วกด "Buy"

4 PAYMENT

ไปที่รถเข็น (My Cart) เพื่อชำระเงิน

สแกน QR CODE
เพื่อชมวิธีการสั่งซื้อ

**Sign
board**

คู่มือ

ภาษีป้าย

SIGN BOARD คู่มือกาฬปาย

โดย อวิรุณร ชาญชัยกิตติกร
พิมพ์ครั้งแรก : กรกฎาคม 2563

เจ้าของ : บริษัท ธรรมนิติ เพรส จำกัด
ที่ปรึกษา : ดารารัตต์ พิษมงคล
กองบรรณาธิการ : ทิพสุคนธ์ วงษ์เมือง
พิสูจน์อักษร : จันทร์จิรา ชื้อพร้อม
ออกแบบปก : วรณา สนธิอนุเคราะห์
จัดรูปเล่ม : ประพนอม เพ็ชรสมัย

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

บริษัท ธรรมนิติ เพรส จำกัด

178 อาคารธรรมนิติ ชั้น 4 ซอยเพิ่มทรัพย์ (ประชาชื่น 20) ถนนประชาชื่น
แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร 10800
โทรศัพท์ (02) 555-0713 โทรสาร (02) 555-0728

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

อวิรุณร ชาญชัยกิตติกร.

Sign Board คู่มือกาฬปาย.-- พิมพ์ครั้งที่ 1.-- กรุงเทพฯ : สสสนิติ เพรส, 2563. 388 หน้า.

1. ป้ายสัญลักษณ์--กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ. 2. กาฬ. I. ชื่อเรื่อง.

343.59304

ISBN 978-616-302-192-2

ได้รับอนุญาตจัดพิมพ์จากเจ้าของลิขสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมาย สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537
(ห้ามคัดลอกหรือถ่ายสำเนาส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้โดยไม่ได้รับอนุญาต มิฉะนั้นจะถือว่ามีความผิดตามกฎหมาย)

สนใจเสนอผลงานเขียนเพื่อตีพิมพ์กับธรรมนิติ ติดต่อคุณลำปาง (02) 555-0926

คำนำ

แต่เดิม “ภาษีป้าย” มีการจัดเก็บรวมอยู่กับภาษีโรงค้า ต่อมาถูกยกเลิกไป พร้อมกับการจัดเก็บภาษีโรงค้า และได้มีการนำการจัดเก็บภาษีป้ายมาบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 โดยให้กรมสรรพากรเป็นผู้จัดเก็บเรื่อยมาจนถึง พ.ศ. 2510 จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 แยกออกจากประมวลรัษฎากร และให้หน่วยงานราชการบริหารส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บ นับถึงปัจจุบันเป็นเวลา 53 ปีแล้ว ปัจจุบันสังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ป้ายที่เคยเป็นแผ่นโฆษณาติดอยู่ตามหน้าร้านค้าหรือสถานที่ต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปมาก มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยผสมผสานกับป้ายรูปแบบเดิม มีการคิดค้นรูปแบบป้ายขึ้นมาใหม่ให้มีภาพแสดงการเคลื่อนไหว มีสีสัน มีแสง รวมทั้งอาจมีเสียงและกลิ่นเพิ่มเติมขึ้นมา เพื่อช่วยดึงดูดความสนใจของผู้ที่พบเห็น แต่รูปแบบการจัดเก็บภาษีป้ายยังคงเป็นไปในลักษณะเดิม กล่าวคือ มีการคำนวณหาพื้นที่แบบกว้างคูณยาว ซึ่งไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของป้ายในปัจจุบัน ดังนั้น ในทางปฏิบัติจึงมักจะมีปัญหาในการตีความเกี่ยวกับเรื่องจัดเก็บภาษีป้าย ผู้เขียนเห็นว่า ขณะนี้ยังไม่มีนักวิชาการคนใดเขียนคำอธิบายภาษีป้ายอย่างละเอียดไว้ คงมีแต่คู่มือการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและกรุงเทพมหานคร ที่มีการรวบรวมกฎระเบียบและข้อหารือไว้ แต่ก็ยังไม่สามารถตอบโจทย์ของผู้มีปัญหาได้อย่างครอบคลุมทางบริษัท ธรรมนิติ เพรส จำกัด จึงขอให้เขียนบทความเรื่องภาษีป้ายลงในคอลัมน์ ภาษีท้องถิ่นที่ควรรู้ลงในเอกสารภาษีอากรเป็นประจำทุกเดือน แต่ก็มิชอบจำกัดด้วยพื้นที่และเวลา ด้วยผู้เขียนมีงานประจำที่ต้องรับผิดชอบในราชการจำนวนมาก จึงอาศัยเวลาว่าง สรุปเนื้อหาที่เคยบรรยายมาเขียนเป็นบทความเพื่อให้ผู้ที่สนใจทำการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และเมื่อเขียนบทความจบ บริษัท ธรรมนิติ เพรส จำกัด เห็นว่า เนื้อหาในบทความดังกล่าวยังคงมีความทันสมัย มีภาพประกอบที่สวยงามทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย หากมีการนำมารวมเล่มก็จะทำให้ค้นคว้าง่ายขึ้น และหากมีการเผยแพร่ไปในวงกว้างก็จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อผู้ที่สนใจ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการร้านค้า พนักงานเจ้าหน้าที่ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีป้ายและประชาชนที่สนใจทั่วไป

สุดท้ายนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณครูบาอาจารย์ที่ช่วยประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และให้โอกาสแก่ผู้เขียนในการนำความรู้ไปเผยแพร่ในสถาบันการศึกษาต่างๆ ขอคุณครอบครัวและบรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายที่ให้กำลังใจ ที่สำคัญที่สุดต้องขอขอบพระคุณ บริษัท ธรรมนิติ เพรส จำกัด ที่ให้โอกาสผู้เขียนนำเสนอผลงานในรูปแบบบทความติดต่อกันมาเป็นระยะเวลานาน จึงทำให้เกิดมีหนังสือเล่มนี้ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้เขียนขอรับผิดชอบและขอแก้ไขในโอกาสต่อไป

อวิรุทธ์ ชาญชัยกิตติก

สารบัญ

การจัดเก็บภาษีป้าย	9
คำจำกัดความของป้าย	10
คำนิยาม “ป้าย”	21
ป้ายแถบสี	42
ประเภทของป้ายโฆษณา	53
ป้ายแอลอีดีหรือป้ายแอลอีดีทีวี	55
ป้ายแอลอีดีคีย์บอร์ด	
(ป้ายไฟแอลอีดีข้อความวิ่ง LED Message Moving)	58
ป้ายสามมิติหรือไทรวิชัน	59
ป้ายกล่องไฟโรลลิ่ง (ป้ายกล่องไฟเปลี่ยนภาพ	
Rolling Light Box)	62
ป้ายที่ใช้แสงไฟหรือเลเซอร์ยิงภาพ	
หรือข้อความไปที่ผนังอาคารในเวลากลางคืน	64
ป้ายทอลมต้นระบำ หรือป้ายตุ๊กตามาสคอตต้นระบำ	
หรือป้ายลูกศรต้นระบำ	65
ป้ายตาม พ.ร.บ. ภาษีป้าย	70
ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย	82
ตัวอย่างป้ายหน้าร้าน	97
ภาษีป้ายเสียภาษีเมื่อใด?	112
การยกเว้นภาษีป้าย	124
ป้ายที่ไม่ต้องเสียภาษี	126

สารบัญ

ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของโรงมหรสพ	
เพื่อโฆษณาโรงมหรสพ	127
ป้ายโฆษณาโรงมหรสพ	140
ป้ายแสดงไว้ที่สินค้า	152
การจัดเก็บป้ายแสดงชั่วคราว	163
ป้ายที่แสดงไว้ที่คนหรือสัตว์	177
ความหมายของคำว่า “แบรนด์ หรือ ตราสินค้า”	185
วัตถุประสงค์ของมาสคอตสัญลักษณ์ทางการค้า	186
ประเภทของมาสคอต	187
ป้ายภายในอาคาร	193
ป้ายตามกฎหมายทะเบียนพาณิชย์	209
ป้ายองค์การรัฐ	219
การจัดเก็บภาษีป้ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	228
คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด “ภาษีป้าย”	231
ปัญหาการสิ้นสุดสิทธิประโยชน์ด้านภาษีป้าย	
ของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	236
ป้ายธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน	
ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ และ	
บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	242
ป้ายของโรงเรียน	276
ป้ายของโรงเรียนกวดวิชา	289

สารบัญ

ป้าย-การเกษตร	299
ป้ายของวัด	313
ศาสนาคริสต์	321
ศาสนาอิสลาม	326
ป้ายของสมาคม	329
ป้ายของมูลนิธิ	342
ป้ายตามกฎหมายกระทรวง	348
ป้ายยานพาหนะ	354
การเสียภาษีป้าย และอัตราภาษีป้าย	361
การประเมินภาษีป้ายและการชำระภาษีป้าย	367
บัญชีอัตราภาษีป้าย	
พระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534	369
การชำระภาษี	374
การผ่อนชำระ	376
ภาษีค้าง	376
เงินเพิ่ม	378
พนักงานเจ้าหน้าที่	379
การอุทธรณ์	381
บทกำหนดโทษ	384
โทษปรับสถานเดียว	384

การจัดเก็บ

“ภาษีป้าย”

การจัดเก็บ “ภาษีป้าย” แต่เดิมมีการจัดเก็บรวมอยู่กับภาษีโรงค้า ต่อมาถูกยกเลิกไปพร้อมกับการจัดเก็บภาษีโรงค้า และได้มีการนำการจัดเก็บภาษีป้ายมาบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 โดยให้กรมสรรพากรเป็นผู้จัดเก็บเรื่อยมาจนถึง พ.ศ. 2510 จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 แยกออกจากประมวลรัษฎากร และให้หน่วยงานราชการบริหารส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บ โดยให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ โดยตรง

“ภาษีป้าย” ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2534 มาตรา 6 กำหนดให้ “ภาษีป้าย” เสียจากป้ายที่แสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ โดยคำนวณจากพื้นที่ป้ายภาษีตามอัตราภาษีที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมาย โดยเสียเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปี

และให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละ 3 เดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปี ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 มาตรา 7

การจัดเก็บภาษีป้าย จะมีป้ายบางประเภทที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีได้แก่ ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของโรงมหรสพนั้น เพื่อโฆษณาโรงมหรสพ ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งห่อหุ้มหรือบรรจุสินค้า ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว ป้ายที่แสดงไว้ที่คนหรือสัตว์ ป้ายที่แสดงไว้ในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่น หรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐานเพื่อหารายได้ และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์ ป้ายของราชการ องค์การของรัฐ ธนาคาร โรงเรียน ผู้ประกอบการเกษตร วัตถุ และสมาคม หรือมูลนิธิ ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 มาตรา 8

คำจำกัดความของ “ป้าย”

คำว่า “ป้าย” ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 มาตรา 6 บัญญัติว่า “ป้าย” หมายความว่า ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใดๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น

จากคำนิยามดังกล่าว สามารถแยกองค์ประกอบของคำว่า “ป้าย” ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ว่ามีองค์ประกอบดังนี้

- 1) ต้องเป็นป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมาย
- 2) ต้องใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้
- 3) ป้ายนั้นไม่ว่าจะแสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใดๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น

ซึ่งความหมายของคำว่า “ป้าย” ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 เมื่อได้พิจารณาแล้วจะมีความหมายเหมือนกับคำว่า “ป้าย” ตามมาตรา 95 แห่ง

ประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2481 ซึ่งแก้ไขโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 อันเป็นกฎหมายเดิมก่อนใช้บังคับพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ก็ได้ให้คำจำกัดความโดยแบ่งแยกป้ายเป็น 2 ประเภท คือ ป้ายชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมาย กับป้ายโฆษณาอย่างชัดเจน โดยบัญญัติว่า “ป้าย” หมายความว่า

(1) ป้ายชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายของสถานการค้า หรือของผู้ประกอบการค้า ซึ่งแสดงไว้ที่สถานการค้า หรือบริเวณใกล้เคียงกับสถานการค้า และ

(2) ป้ายโฆษณาของสถานการค้า หรือของผู้ประกอบการค้า หรือของผู้ประกอบการค้า ไม่ว่าจะแสดงไว้ ณ ที่ใด ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงป้ายซึ่งแสดงไว้ที่วัตถุหรือภาชนะอันเป็นเครื่องอุปโภคบริโภคในอาคาร

ดังนั้น การอธิบายความหมายของคำว่าป้ายจึงสามารถอธิบายได้เป็นกรณีดังต่อไปนี้

1) ต้องเป็นป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมาย หรือป้ายโฆษณา

คำว่า “ป้าย” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 หมายถึง “แผ่นหนังสือหรือแผ่นเครื่องหมายที่บอกให้รู้ เช่น ป้ายชื่อห้างร้าน ป้ายจราจร”

คำว่า “ยี่ห้อ” เป็นคำยืมภาษาจีน แปลว่า เครื่องหมายการค้า เป็นเครื่องหมายที่ใช้แทนบริษัท หรือใช้กำกับสินค้าเพื่อให้ทราบว่าเป็นสินค้าของบริษัทใด เช่น รถยี่ห้อนี้มีสีชมพูกลีบบัวที่ชื่นชอบ สินค้านี้ไม่มียี่ห้อเลย ไม่รู้ว่าเป็นของดีหรือไม่ดี คำว่า ยี่ห้อ เดิมใช้กับสินค้าประเภทเครื่องจักร เครื่องยนต์ เช่น รถยนต์ เครื่องจักร เครื่องมือต่างๆ ต่อมาใช้กับสินค้าอื่นๆ ด้วย เช่น เธอชอบยาสีฟันยี่ห้อนี้ ผงซักฟอกยี่ห้อเก่ากุดมือ ต้องเปลี่ยนยี่ห้อใหม่ ปากกาชนิดนี้เขียนดีมาก ร้านค้ามีขนมขายหลายยี่ห้อ¹

¹ บทวิทยุรายการ “รู้ รัก ภาษาไทย” ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 เวลา 7.00 – 7.30 น.

ส่วนความหมายของคำว่า “**เครื่องหมาย**” นั้นเนื่องจากในพระราชบัญญัติภาษี
ป้าย พ.ศ. 2510 ไม่มีบทวิเคราะห์ศัพท์หรือคำจำกัดความคำว่าเครื่องหมายไว้ จึง
พิเคราะห์ตามความหมายของคำนี้จากความเข้าใจโดยทั่วไป ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับ
ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ให้ความหมายไว้ว่า **เครื่องหมาย** คือ สิ่งที่ทำขึ้นแสดง
ความหมายเพื่อจดจำหรือกำหนดรู้ โดยมี**แนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1108/2560**
วินิจฉัยว่า ป้ายของโจทก์มีข้อความว่า กตัญญู อยู่ที่มุมบนด้านซ้าย ต่ำลงมาเป็น
เครื่องหมายรูปหัวใจและมีข้อความภาษาต่างประเทศคำว่า KATANYU ด้านข้าง
มีข้อความว่า กตัญญู “คืนกำไร 100% สู่มังกร” ถัดลงมามีรูปผลิตภัณฑ์น้ำดื่ม 2 ขวด
ขวดที่อยู่ด้านซ้ายที่ข้างผลิตภัณฑ์น้ำดื่มมีเครื่องหมายและมีข้อความภาษาต่างประเทศ
คำว่า KATANYU ด้านข้างมีคำว่า กตัญญู ด้านล่างคำว่า กตัญญู มีข้อความว่า น้ำดื่ม
ตรากตัญญู DRINKING WATER ขวดที่อยู่ด้านขวาที่ข้างผลิตภัณฑ์น้ำดื่มมีเครื่องหมาย
และมีข้อความภาษาต่างประเทศคำว่า KATANYU ด้านข้างมีคำว่า กตัญญู ด้านล่าง
คำว่ากตัญญูมีข้อความว่า น้ำแร่ ตรากตัญญู MINERAL WATER และยังมีข้อความ
ได้ผลิตภัณฑ์น้ำดื่มอีก 7 บรรทัด ป้ายของโจทก์ที่มีอักษรต่างประเทศคำว่า KATANYU
อยู่ในส่วนด้านขวาของเครื่องหมายคล้ายรูปหัวใจ ย่อมถือเป็นส่วนหนึ่งของป้ายตาม
พ.ร.บ.ภาษีป้าย พ.ศ. 2510 มาตรา 6 และถือว่าเป็นป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนอยู่ได้
หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ จึงเป็นป้ายตามบัญชีอัตราภาษีป้าย (3) (ข)

น้ำดื่มกตัญญู

ที่มา : http://www.prfocus.co.th/newsfocus_details.php?news_id=743&cus_id=31

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7036/2540 วินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า จำเลยมีฐานะเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ประกอบกิจการประเภท ห้างสรรพสินค้า โดยใช้ชื่อทางการค้าว่า “ห้าง ค.” มีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “C. DEPARTMENT STORE” ใช้ชื่ออักษรย่อว่า “CD” ซึ่งเขียนเป็นลักษณะคล้ายรูปหัวใจ เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2536 จำเลยยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป.1) ประจำปี 2536 ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของโจทก์จำนวน 14 รายการ รวม 19 ป้าย ตามเอกสาร หมายเลข จ.1 แผ่นที่ 2 พนักงานเจ้าหน้าที่ของโจทก์พิจารณาแล้วเห็นชอบตามที่จำเลย ส่งมา เว้นแต่ป้ายตามรายการที่ 1, 3 และ 5 โดยเห็นว่าเป็นป้ายประเภทที่ 3 (ข) ตามบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยเกี่ยวกับอักษรย่อภาษาอังกฤษ “CD” เป็นเครื่องหมาย หรืออักษรต่างประเทศ เห็นว่า คำว่า **เครื่องหมาย** นั้น ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 หมายความว่า **สิ่งที่ทำขึ้นแสดงความหมายเพื่อจดจำหรือกำหนดรู้** ดังนั้น ย่อมหมายถึงสิ่งใดๆ ก็ได้ที่ทำขึ้นเพื่อแสดงความหมายนั้น ซึ่งตามรูปลักษณะที่จำเลยทำขึ้นดังภาพถ่ายเอกสารหมายเลข จ.1 รูปที่ 15 และ 16 นั้น แสดงความหมายถึงรูปหัวใจ หากไม่พินิจดูอย่างละเอียดแล้วก็ไม่อาจทราบได้ว่ารูปดังกล่าว ประกอบด้วยตัวอักษร C และ D ประกอบกันอยู่ เนื่องจากตัวอักษรทั้งสองมีลักษณะไม่เหมือนกับตัวอักษรต่างประเทศ C และ D โดยทั่วไป แต่เป็นการประดิษฐ์ขึ้นเพื่อแทนความหมายของรูปหัวใจ ซึ่งตามคำฟ้องและคำเบิกความของพยานโจทก์ ผู้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จัดเก็บรายได้ของโจทก์ก็ยอมรับว่า เป็นสัญลักษณ์ในการประกอบการค้าของจำเลย อันมีความหมายทำนองเดียวกับคำว่าเครื่องหมายนั่นเอง ที่ศาลฎีกาอากรกลางวินิจฉัยว่า **ป้ายโฆษณาของจำเลยตามรายการที่ 3 เป็นป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ และเครื่องหมายอื่น** ส่วนตามรายการที่ 5 เป็นป้ายที่มีอักษรไทยปนกับเครื่องหมายอื่นตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้ายประเภท (2) ท้ายพระราชบัญญัติป้าย พ.ศ. 2510 แล้วให้จำเลยรับผิดชอบชำระค่าภาษีป้ายเพียง 226,440 บาท นั้นชอบแล้ว

คำพิพากษาที่ 125/2517 วินิจฉัยว่า บทวิเคราะห์ศัพท์ในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีปาย พ.ศ. 2510 เห็นได้ว่าป้ายอาจแสดงด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมาย และบัญญัติอัตราภาษีปายท้ายพระราชบัญญัตินั้น กำหนดไว้ว่า

(1) ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน ให้คิดอัตรา 1 บาท (ปัจจุบัน 3 บาท) ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร

(2) ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศหรือเครื่องหมาย ให้คิดอัตรา 10 บาท (ปัจจุบัน 20 บาท) ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร ฯลฯ

เห็นว่า **ป้ายที่มีอักษรไทยล้วนนั้น** หมายถึง ป้ายที่ไม่มีสิ่งอื่นใดเลยนอกจากภาษาไทย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าป้ายโฆษณาของโจทก์ **มีภาพ** ตราภาพยนตร์ ภาพสัตว์ และ **ภาพวัตถุอื่นอยู่ด้วย** จึงไม่อาจปรับเข้าประเภท (1) ตามบัญญัติอัตราภาษีปายดังกล่าวได้ ปัญหาจึงมีต่อไปว่า ภาพตราภาพยนตร์ ภาพสัตว์ และภาพวัตถุอื่นดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นเครื่องหมายตามประเภท (2) หรือไม่ เนื่องจากพระราชบัญญัติภาษีปาย พ.ศ. 2510 ไม่มีบทวิเคราะห์ศัพท์หรือคำจำกัดความคำว่าเครื่องหมายไว้ จึงพึงพิเคราะห์ความหมายของคำนี้จากความเข้าใจโดยทั่วไป พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายไว้ว่า เครื่องหมาย คือ สิ่งที่ทำขึ้นแสดงความหมาย ภาพตราภาพยนตร์ ภาพสัตว์ และภาพวัตถุอื่นในป้ายโฆษณาของโจทก์ จึงเป็นสิ่งที่ทำขึ้นแสดงความหมายทั้งสิ้น ฉะนั้น ป้ายโฆษณาของโจทก์จึงเป็นป้ายที่มีอักษรไทยปนกับเครื่องหมายต้องด้วยประเภท (2) ตามบัญญัติอัตราภาษีปายท้ายพระราชบัญญัติภาษีปาย พ.ศ. 2510

2) ป้ายนั้นต้องใช้ในการประกอบการค้า ประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ โฆษณาการค้า หรือโฆษณากิจการอื่นเพื่อหารายได้

ป้ายตามพระราชบัญญัติภาษีปาย พ.ศ. 2510 จะต้องเป็นป้ายที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวเป็นสำคัญ หากไม่เข้ากรณีดังกล่าว เจ้าของหรือผู้ครอบครองป้ายก็ไม่มีหน้าที่เสียภาษีปาย เช่น ป้ายโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งเป็นการโฆษณาหาเสียงตามระบอบประชาธิปไตยมิได้เป็นการประกอบการค้า โฆษณาการค้า หรือหารายได้

จึงไม่ต้องเสียภาษีป้าย แต่หากป้ายโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งนั้นมีข้อความโฆษณาการค้า อยู่ในป้ายเดียวกันด้วย ก็ต้องถือว่าเป็นป้ายเพื่อโฆษณาการค้าและต้องเสียภาษีป้าย

สำหรับการใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้นั้น จะต้องเป็นการใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ของ กิจการที่มีอยู่จริงด้วย หากมีการเลิกกิจการไปแล้ว แม้ยังไม่มีกรรื้อถอนป้ายออก เจ้าของป้ายก็ไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีป้าย เนื่องจากป้ายดังกล่าวไม่ได้ใช้เพื่อประโยชน์ ในการประกอบกิจการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้แล้ว

ส่วนการประกอบการค้านั้น ไม่ได้มีคำนิยามไว้แต่ประการใด จึงเป็นที่เข้าใจกัน ตามธรรมดาทั่วไปว่า คือ การค้าขาย การซื้อมาขาย หรือการทำขึ้นมาขายนั่นเอง หาก มีป้ายชื่อหรือป้ายโฆษณากิจการนี้ก็เข้าลักษณะที่ต้องเสียภาษีป้าย ส่วนการประกอบ กิจการอื่นๆ ถ้าเป็นการไปเพื่อหารายได้แล้วไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ต้องเสียภาษีป้ายทั้งสิ้น เช่น ป้ายของสำนักงานทนายความ สำนักงานแพทย์ โรงพยาบาลเอกชน เป็นต้น

คำว่า ‘สำนักงานแพทย์สิวฝ้า โรคผิวหนัง และโรคทั่วไป’ เป็นป้ายตาม ความหมายของพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 มาตรา 6 ซึ่งจะต้องเสียภาษีป้าย หรือไม่นั้น คำพิพากษาที่ 995/2531 วินิจฉัยว่า ตามอุทธรณ์ของโจทก์ที่ว่าป้ายของ โจทก์ซึ่งมีข้อความ พิศาระห์แล้วเห็นว่าตามบทบัญญัติมาตราดังกล่าว ป้ายหมายความว่าป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการ อื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ไม่ว่าจะได้แสดงหรือ โฆษณาไว้ที่วัตถุใดๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึก หรือ ทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่นที่โจทก์อุทธรณ์ว่าป้ายดังกล่าวของโจทก์มิใช่ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่มีลักษณะเฉพาะ จึงไม่มีลักษณะเป็นป้ายตามมาตรา 6 นั้นเห็นได้ ว่า บทบัญญัติมาตราดังกล่าวมิได้ระบุเลยว่า ป้ายจะต้องแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือ เครื่องหมายที่มีลักษณะเฉพาะดังที่โจทก์กล่าวอ้าง ดังนั้น ป้ายที่แสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่มีลักษณะทั่วไป ก็เป็นป้ายตามความหมายแห่งมาตราดังกล่าว เช่นเดียวกันป้ายดังกล่าวของโจทก์เป็นป้ายแสดงชื่อซึ่งมีลักษณะทั่วไป

จึงเป็นป้ายตามความหมายแห่งมาตราดังกล่าว ซึ่งโจทก์มีหน้าที่ต้องเสียภาษีป้ายตาม
มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร พิจารณา **ป้ายของบริษัท ทู คอรัปเรชั่น
จำกัด (มหาชน) ซึ่งติดตั้งอยู่บนตู้โทรศัพท์สาธารณะ** แล้วมีความเห็นว่า ตาม
พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 มาตรา 6 ได้ให้คำจำกัดความของป้ายที่จะต้องเสีย
ภาษีไว้ว่า ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบ
กิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะได้
แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใดๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึก
หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น ซึ่งป้ายของบริษัทฯ ตามที่ปรากฏจากภาพถ่ายนั้น เห็นได้
ว่ามีคำว่า ทู เป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษอยู่ด้านบนสุดของตู้โทรศัพท์ ซึ่งเป็นการแสดง
ชื่อหรือยี่ห้อที่ใช้ประกอบกิจการของบริษัทฯ อย่างชัดแจ้ง แม้ในส่วนของสถิติเกอร์
รูปภาพอันประกอบภาพคน สัตว์ และตัวอักษรภาษาอังกฤษตามแบบต่างๆ จำนวน 6
แบบนั้น จะไม่ปรากฏชื่อหรือยี่ห้อของบริษัทฯ ก็ตาม แต่การพิจารณาตัวป้ายที่จะต้อง
เสียภาษีในกรณีนี้จะต้องพิจารณารวมพื้นที่ทั้ง 2 ส่วน เป็นพื้นที่ของป้ายที่ต้องเสียภาษี
ด้วย ไม่ใช่พิจารณาเฉพาะในส่วนของรูปภาพเท่านั้น ทั้งนี้ เป็นไปตามคำจำกัดความ
ของป้ายในมาตรา 6 ที่บัญญัติว่าไม่ว่าป้ายนั้นจะได้แสดงไว้ที่วัตถุใดด้วยอักษร ภาพ
หรือเครื่องหมายที่เขียน หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น นอกจากนี้ ในส่วนของรูปภาพ
ดังกล่าว บริษัทฯ ย่อมทำขึ้นเพื่อแสดงความหมายอย่างหนึ่งอย่างใด อันเกี่ยวเนื่องกับ
กิจการของบริษัทฯ หรือเพื่อโฆษณากิจการของบริษัทฯ ซึ่งอาจถือได้ว่ารูปภาพดังกล่าว
เป็นเครื่องหมายตามคำจำกัดความของคำว่าป้ายในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติ
ภาษีป้ายฯ โดยอาจเทียบเคียงกับแนวคำวินิจฉัยของคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 125/2517
ซึ่งวินิจฉัยว่า ป้ายที่แสดงเครื่องหมายนั้นตามพระราชบัญญัติภาษีป้ายฯ ไม่มีบท
วิเคราะห์ศัพท์ไว้ จึงต้องพิเคราะห์ความหมายของคำนี้ตามพจนานุกรม ซึ่งให้
ความหมายไว้ว่าหมายถึงสิ่งที่ทำขึ้นแสดงความหมายเพื่อจดจำหรือกำหนดรู้ ฉะนั้น
ภาพดารารายานตร์ ภาพสัตว์ และภาพวัตถุอื่นในป้ายโฆษณาของโจทก์ จึงเป็น

สิ่งที่ทำขึ้นเพื่อแสดงความหมายทั้งสิ้น ดังนั้น ป้ายของบริษัทฯ จึงอยู่ในข่ายที่จะต้องเสียภาษีป้าย

สำนักงานคลัง กรุงเทพมหานคร พิจารณาข้อความ “ขอเชิญชาว กทม. ร่วมสืบสานเทศกาลกินเจ ทยสะอาดใจสะอาด บ้านเรือนสะอาด” “หยั่น หว่อ หยุ่น ตราเด็กสมบูรณ์ ผู้นำในการสืบทอดเทศกาลกินเจ” และมีเครื่องหมายการค้าของบริษัทปรากฏอยู่ในป้าย แล้วเห็นว่า มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าหรือหากำไร จึงถือว่าป้ายดังกล่าวเป็นป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการเพื่อหารายได้ จึงเป็นป้ายตามความหมายของมาตรา 6 จึงต้องเสียภาษีตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

สำนักงานคลัง กรุงเทพมหานคร พิจารณา ป้ายของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เป็นป้ายตามบทนิยามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 หรือไม่ เห็นว่า ป้ายดังกล่าวปรากฏข้อความในป้ายว่า “K excellence” และโฆษณาถึงสมรรถนะของบัตรเครดิต และตู้เอทีเอ็มของธนาคารในการเป็นตัวแทนรับชำระค่าสาธารณูปโภคต่างๆ นั้น ถือเป็นป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใดๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น ป้ายดังกล่าวจึงเป็นป้ายตามบทนิยาม มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

คำพิพากษาที่ 5332/2547 โจทก์ซึ่งทำธุรกิจสถานีบริการน้ำมันมีหน้าที่ต้องจัดทำแผ่นป้ายที่มีข้อความ “เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากมิเตอร์หัวจ่าย” และป้ายแสดงประเภท ชนิด และราคาจำหน่ายปลีกน้ำมันซึ่งเป็นสินค้าควบคุมตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร ซึ่งออกตามประมวลรัษฎากร และประกาศคณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด (ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด ประกอบด้วยกฎหมายว่าด้วยราคาสินค้า

และบริการ) ป้ายดังกล่าวข้างต้น จึงไม่ใช่ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ของโจทก์ตามบทบัญญัติในมาตรา 6 แห่ง พ.ร.บ. ภาษีป้ายฯ โจทก์จึงไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีป้าย

คำพิพากษาที่ 1433/2545 คำว่า “ป้าย” ตามพระราชบัญญัติภาษีป้ายฯ มาตรา 6 หมายความว่า ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใดๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น แต่ป้ายที่มีข้อความว่า “กรมสรรพากรเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากมิเตอร์หัวจ่าย ดีเซล ซูพรีม 92 ซูพรีม 97” เป็นป้ายที่โจทก์มีหน้าที่ต้องจัดทำตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 54) ป้ายดังกล่าวจึงมิใช่ป้ายตามความหมายข้างต้น โจทก์ไม่มีหน้าที่เสียภาษีป้ายนี้

สำนักงานคลัง กรุงเทพมหานคร พิจารณาย้ายที่มีข้อความว่า “ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ กลุ่มบริษัทแสงโสม บริษัท เบียร์ไทย (1991) จำกัด (มหาชน)” ปรากฏชื่อกลุ่มบริษัทแสงโสม บริษัท เบียร์ไทย (1991) จำกัด (มหาชน) แล้วเห็นว่า มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าหรือหากำไร จึงถือว่าป้ายในส่วนนี้เป็นป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการเพื่อหารายได้ จึงเป็นป้ายตามความหมายของมาตรา 6 จึงต้องเสียภาษีป้ายตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 สำหรับพื้นที่ป้ายในส่วนที่ใช้ติดรูปพระบรมฉายาลักษณ์ของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าหรือหากำไร จึงถือว่าป้ายในส่วนนี้มีใช่ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้จึงไม่เป็นป้ายตามความหมายของมาตรา 6 จึงไม่ต้องเสียภาษีป้าย ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2534

มูลนิธิสโมสรโรตารีกรุงเทพขอติดตั้ง **ป้ายเพื่อโฆษณาคอนเสิร์ตเพลงพระราชนิพนธ์การกุศลเทิดพระเกียรติ “The Jazz King”** ในวันที่ 28 มกราคม 2550 โดยจะนำรายได้ทั้งหมดหลังหักค่าใช้จ่ายทูลเกล้าฯ ถวายสมทบทุนมูลนิธิโครงการหลวง สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร พิจารณาแล้วเห็นว่า **ป้ายดังกล่าวเป็นป้ายของมูลนิธิที่โฆษณาประชาสัมพันธ์งานอันเป็นการกุศลสาธารณะ** เนื่องจากจะนำรายได้ทั้งหมดหลังหักค่าใช้จ่ายทูลเกล้าฯ ถวายสมทบทุนมูลนิธิโครงการหลวง จึงเป็นป้ายของมูลนิธิอันได้รับการยกเว้นภาษีป้ายตามมาตรา 8 (12)

แต่เนื่องจากบางส่วนของป้ายโฆษณาทั้ง 3 ประเภทดังกล่าว มีการนำชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าของบริษัทต่างๆ ที่สนับสนุนการจัดงานมารวมอยู่ด้วย ในส่วนนี้จึงอยู่ในบังคับที่ต้องเสียภาษีป้าย เพราะถือเป็นป้ายที่มีความหมายตามบทนิยามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้ายฯ และเป็นไปตามแนวทางของหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยที่ มท 0407/ว 1096 ลงวันที่ 21 สิงหาคม 2532 และไม่อาจยกเว้นภาษีป้ายในส่วนนี้ได้

นอกจากนี้ เคยมีกรณีบริษัท P ออกาไนเซอร์ จำกัด ได้ขอให้กรุงเทพมหานคร ยกเว้นภาษีป้ายโฆษณาโครงการ “Colourful Bangkok” จากที่บริษัท ICI ได้จัดโครงการ “Colourful Bangkok” ซึ่งเป็นโครงการที่ช่วยสร้างสีสันและภาพลักษณ์ที่ดีให้กับกรุงเทพมหานคร และทางสำนักงานกรุงเทพมหานครได้ให้ความกรุณาสันับสนุนโครงการดังกล่าวนั้น ในการเพิ่พฒ่พ่นน้่งอาคารแต่ละแห่ง จะมีการเพิ่พฒ่พ่นน้่งโลโก้ของกรุงเทพมหานครและโลโก้โครงการ “Colourful Bangkok” ปรากฏอยู่ร่วมกันด้านบนของภาพวาดที่เพิ่พฒ่พ่นน้่งอาคารของทุกแห่ง ทางบริษัทฯ เห็นว่า โครงการดังกล่าวเป็นการเอื้อประโยชน์ต่อสังคม ช่วยให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่มีสีสันและน่าอยู่มากขึ้น จึงขอความอนุเคราะห์จากกรุงเทพมหานครให้ช่อกยกเว้นค่าภาษีป้ายโฆษณาดังกล่าว

สำนักงานคลัง กรุงเทพมหานคร พิจารณาแล้วเห็นว่า ป้ายโฆษณาโครงการ “Colourful Bangkok” ของบริษัท ICI ไม่อยู่ในข่ายได้รับการยกเว้นภาษีป้ายตาม พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และการขอยกเว้นภาษีป้ายดังกล่าวไม่อยู่ในอำนาจของกรุงเทพมหานครที่จะกระทำได้ในกรณีที่ บริษัทฯ ต้องการยกเว้นภาษีป้ายเช่นนั้น บริษัทฯ ต้องเสนอขอต่อกระทรวงมหาดไทย ให้ออกกฎกระทรวงเพื่อยกเว้นภาษีป้ายตามมาตรา 8 (13) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

จึงเห็นได้ว่า คำจำกัดความของคำว่า “ป้าย” ตามกฎหมายภาษีป้ายนั้นไม่ได้กำหนดลักษณะรูปแบบของป้ายฯ ไว้อย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะ แต่กำหนดไว้ว่า “ไม่ว่าจะแสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใดๆ ตัวอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น” (เดิมคำจำกัดความของคำว่า “ป้าย” ตามร่างพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ....แนบท้ายหนังสือของกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท. 0312/15791 ลงวันที่ 19 ตุลาคม 2508 ได้ใช้ถ้อยคำว่า “อาจแสดงเป็นตัวอักษร หรือเครื่องหมายอย่างอื่น โดยการเขียน แกะ สลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏโดยวิธีอย่างอื่นก็ได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะกระทำบนแผ่นกระดาษ แผ่นไม้ แผ่นกระจก กำแพง ผนัง ฝ้า หรือวัตถุอื่น”) จึงทำให้การแสดงชื่อ ยี่ห้อ เครื่องหมาย หรือโฆษณา ซึ่งใช้ในการประกอบการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ไว้บนวัตถุใดๆ เช่น ผนังอาคาร กำแพง ประตูด่านพาหนะ คน สัตว์ บอลลูกุน หรือสิ่งอื่นใดไม่ว่าจะเคลื่อนที่ได้หรือไม่ก็ตาม ก็ล้วนแต่เป็น “ป้าย” ตามกฎหมายภาษีป้ายทั้งสิ้น²

² หน่ย คำเภา “ปัญหามาษีป้าย” วิทยานพนธ์ นนตศาสมรนาบนพต คณะนตศาสรณ์ มาวทยาธัยธรรมาศสรณ์, 2548